

gaae ind paa det første Strid. Det er just her, vi skulle sige Nei, vi ville ikke have disse Udgifter omtalte i Finansloven, de komme os aldeles ikke ved, og naar Thinget kun vil være enigt med mig deri, saa have vi ikke mere at strides om idag, saa kunne de Herrer, naar de engang faae Fællesforfatningen efter deres Hoved, begynde at tale derom; men paa den danske Rigsdag mener jeg, at et saadant Spørgsmaal, og hvad der rører derved og følger deraf, aldeles ikke bør komme paa Bane.

Ordføreren: Jeg er i Afskilligt enigt med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Lindberg). Jeg har i Efteraaret 1852, da Armeeenheden blev foreslaaet, i Finansudvalget gjort, hvad jeg formaade for at forhindre dens Gjennemførelse; men Finansudvalget vilde ikke gaae ind derpaa, og Rigsdagen vedtog Armeeenheden igjennem Finansloven. Hvad Kassebeholdningerne angaaer, da har jeg heller aldrig været for, at man skulde gaae ind paa at opføre dem saaledes, at kun $\frac{2}{5}$ af Renten tilhørte Kongeriget; men Rigsdagen har vedtaget det, og det ligger altsaa nu for som et Factum. Nu kan det ikke nytte at stride længere derom; thi Rigsdagen har eengang for alle afgjort den Sag. Jeg er ogsaa enigt med det ærede Medlem i, at vi ikke skulle „bortgive Alting til Tydskerne“ (Lindberg: De have allerede faaet det!). Jeg skal bestræbe mig for, at de ikke skulle faae Mere, end der tilkommer dem. Jeg er ligeledes enigt med det ærede Medlem i, at vi have Meget til gode, og at vi ikke bør opgive vor Ret, men at vi bør holde vore Fordringer aabne og søge at faae Erstatning. Men det Spørgsmaal, som nu foreligger, stemmer jeg alligevel for, fordi jeg ikke finder, at der deri er afgjort Noget. Der er ikke deri afgjort, at vi skulle bære noget af Omkostningerne ved Forbundscontingentet. Den ærede Rigsdagsmand har gjentagende opfordret os til at luffe Dinene op; og jeg har luffet Dinene op og seet, under hvilke Forhold vi nu leve, og derfor stemmer jeg for Forslaget. Jeg vil ikke stemme derimod, uagtet jeg troer, at det aldrig skal lykkes Nogen at overbevise mig om, at

Kongeriget bør bære nogen Deel af Omkostningerne ved Forbundscontingentet.

Grundtvig: Først skal jeg erindre, at naar den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) bekæmpede Retten til ikke at „nævne“ Slesvig, men bruge Slesvig som Noget, der kunde bringe Bægttskaalen til at helde her i Sagen, fordi man skulde tage sig iagt for at afgjøre Noget her, som maaskee kunde blive afgjort anderledes i Slesvig; da kan jeg ikke sige andet, end at jeg vilde ønske, at den ærede Rigsdagsmand havde husket dette, dengang da Spørgsmaalet var om Kongelovens Ophævelse, thi da var det, at der egentlig tænktes paa at afgjøre Noget, som kunde blive anderledes afgjort i Slesvig. Jeg skal forresten ikke tale mere om Slesvig her end blot sige, at naar man kommer saaledes og holder os det frem, som man veed, at vi gjerne ville have, og som derfor skal lokke os til at gaae ind ikke blot til og paa det tydste Forbund, men ind i det tydste Forbund; saa vil jeg blot anmærke, at det er en stumpe historisk Kjendsgjerning, at Danmark i lang Tid søgte at angle Holsteen med Slesvig, indtil det mistede det, og at, dersom vi ville fortsætte det og med Kongeriget angle Slesvig, saa miste vi dette med. Det er den Gang, som Historien har taget, og som den vil tage. Det Andet, jeg skal tale om, og som egentlig var det, jeg vilde tale om, det er den forunderlige Maade, man bærer sig ad paa, at man paa den ene Side siger: Na, det kunne vi jo godt antage, dermed er Intet afgjort, der er ikke Noget afgjort, før vi have antaget Fællesforfatningen; og paa den anden Side siger man: Fællesforfatningen er der allerede, Alt hvad der er fælles, og Alt hvad der er Consequenter deraf, det er der allerede; men det er nu efter min simple Logik en Selvmodsigelse. Endelig for det Credit, naar man her bestandig siger: Ja, hvad ville I? Ville I, at Ministeriet hellere end at spørge Jer derom selv skal tage disse Pengé ud af Kassen, at det skal gjøre Dit og Dat af egen Magt uden at spørge os, ville I det? Saa siger jeg: Ja, af to onde Ting vælger jeg altid det Mindste, og jeg har hele